

Beste bezoeker,

Bloemen heb je nu in het arboretum in alle vormen, maten en geuren. Er valt dus weer veel te ontdekken op je wandeling. Ook de ontluikende bladeren die vaak opvallend afwijken van het volgroeide zomerblad zijn de moeite om bij stil te staan. Deze fiche brengt je langs 10 markante bomen en struiken in de collectie. Op onderstaande kaart vind je de locatie en een woordje uitleg vind je op de achterzijde. Om de geselecteerde planten gemakkelijk terug te vinden op het terrein kregen ze rode nummerbordjes van 1 tot 10.

Veel ontdekkingsplezier!

1: *Fraxinus floribunda* 'floribunda': *floribunda* betekend uitbundig bloeiend en dat doet deze Es zeker! Wow, en wat een heerlijke geur ruik je al van ver: net de geur van gemaaid reukgras. Het stofje dat deze geur veroorzaakt is coumarine en wordt ook vaak toegepast in eerder mannelijke parfums. De pluizige bloempluimen hebben wat weg van die bij de Pluimes (*Fraxinus ornus*) maar het samengestelde blad van *Fraxinus floribunda* heeft meer deelblaadjes en de boom komt uit de Himalaya. Je ziet hem een pak minder vaak in collecties dan de Pluimes.

2: *Magnolia* 'Aashild Kalleberg': Deze cultivar is vermoedelijk een hybride van *Magnolia tripetala* en *Magnolia sieboldii*. Van *Magnolia tripetala* hebben de bloemen de ietwat verfrommelde tepalen en de afwijkende geur. Het is een opgaande kleine boom met opvallende, witte bloemen die sterk geuren. Ze openen als een tulp en vallen nadien open met een diameter tot 25 cm. De meeldraden hebben een dieprode kleur en lijken op die van *Magnolia sieboldii*. Olav Kalleberg, een Magnoliaspecialist uit Noorwegen noemde deze selectie naar zijn vrouw Aashild.

3: *Carya glabra*: Het geslacht *Carya* hoort bij de walnotenfamilie (Juglandaceae) en is ook gekend als Hickory. *Carya* is de Griekse naam voor noot. Zowel *Carya* als *Juglans* hebben veervormig samengestelde bladeren. De twijgen van *Carya* hebben echter vast merg terwijl dat bij *Juglans* geladderd is. *Glabra* betekent 'glad' wat verwijst naar de kale bladeren. In het Nederlands heet deze boom de Gladbladige bitternoot en in het Engels Pignut hickory. Nu zijn het de sierlijke, mannelijke, tot 13 cm lange katjes die opvallen en het geelgroene, lichtgevende blad.

4: *Aesculus pavia* 'Atrosanguinea': Wat een grappige, rode buisvormige bloemen heeft de Rode pavia. In hun natuurlijke verspreidingsgebied in het oosten van de VS worden ze bestoven door kolibries. Hommels en vlinders kunnen met hun lange tong ook bij de nectar en zorgen eveneens voor de bestuiving. Als je het handvormig samengestelde blad bekijkt zie je meteen de verwantschap met de Paardenkastanje. De Rode pavia wordt echter niet zo groot en zijn bladeren worden gelukkig niet aangetast door de Paardenkastanjemineermot. Ook van de dodelijke bloedingsziekte blijft hij gespaard. Zijn naam eert de Leidse plantkundige Pieter Pauw, alias Petrus Pavius.

5: *Cornus florida* 'Rainbow': Zo mooi al die elegante, witte 'bloemen'! Bloemen tussen aanhalingstekens want wat je nu ziet zijn de grote schutbladen rondom het centrale bloemenhoofdje. Als je goed kijkt zie je de echte bloemetjes nu ook bloeien. Ze zijn geelgroen van kleur. De Amerikaanse kornoelje is een middelgrote struik uit het Oosten van de VS die breed piramidaal uitgroeit. De bladeren van deze selectie verkleuren oranje tot paarsrood in de herfst maar nu zijn ze grappig geelgroen gemarmerd en geven zo licht hier in de schaduw. Door al de kleurschakeringen van blad doorheen de seizoenen is de naam Rainbow goed gekozen.

6: *Rhododendron yakushimanum* 'Koichiro Wada': Deze rijkelijk bloeiende Rododendron werd voor het eerst ontdekt begin 20ste eeuw op Yakushima, een klein, winderig en bergachtig eiland dat deel uitmaakt van Japan. De struik heeft een ronde, compacte vorm en groeit vrij traag. Op de onderkant van het blad tref je een viltachtige oranjebruine beharing (indumentum) aan die de plant beschermt tegen uitdroging en insectenvraat. Deze selectie is genoemd naar Koichiro Wada, een zeer geliefde en beroemde plantenkweker uit Japan.

7: *Taxodium distichum*: De Moerascipres is inheems in het zuidoosten van Noord-Amerika en maakt deel uit van de Cipresfamilie (Cupressaceae). Je treft hem vaak als parkboom langs het water aan. Het is een van de weinige bladverliezende naaldbomen. De kortloten staan verspreid en vallen in de herfst in hun geheel af na eerst prachtig geel, oranje te verkleuren. Maar nu zijn het de frisgroene nieuwe bladeren die opvallen. De vezelige roodbruine schors schilfert vaak af. Op latere leeftijd ontwikkelt hij vaak zogenaamde 'ademwortels' of pneumatoforen. We hopen dat de bomen die hier in de vijver staan dit na verloop van tijd ook zullen doen.

8: *Quercus rubra* 'Aurea' Group: 'Aurea' betekent goud en stralen doet deze geel ontluikende selectie van de Amerikaanse eik alleszins. De oorspronkelijke *Q. rubra* 'Aurea' werd ontdekt op de boomkwekerij van Th. Van Der Bom, Oudenbosch in Nederland en in 1880 op de markt gebracht. Deze boom is een zaailing van een zaailing hiervan en behoudt toch duidelijk nog het goudgele karakter. Naarmate het seizoen vordert verdwijnt de goudgele kleur en wordt hij geelgroen tot groen. Deze cultivar wordt maximum 15 m hoog wat beduidend lager is dan de soort.

9: *Quercus robur* 'Concordia': Ook deze traag groeiende selectie van de Zomereik loopt in het voorjaar opvallend geel uit. Het is een Belgische selectie uit Gent (Van Geert, 1843). Hij wordt maximum 8 meter hoog.

10: *Crataegus macracantha*: Deze meidoorn uit het noordoosten van de Verenigde Staten en zuidoost Canada wordt wel eens toegepast als veekering. Dat hoeft je niet te verbazen als je de tot 6 cm lange gevaarlijk scherpe doornen ontdekt! Het geslacht *Crataegus* behoort net als *Sorbus* en *Malus* tot de Rozenfamilie (Rosaceae).